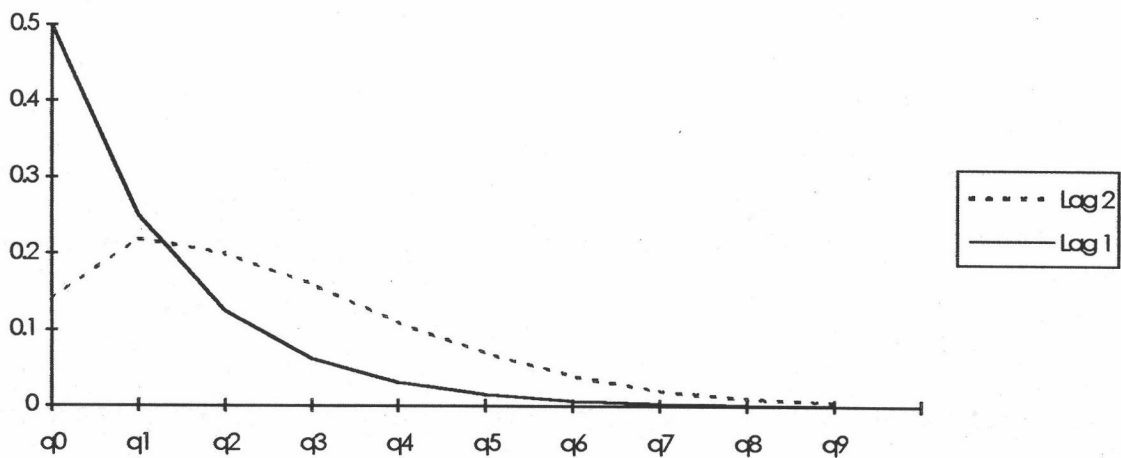

1. การปรับปรุงรูปแบบสมการการปรับตัว

จากจุดอ่อนของ Polynomial distributed lag ดังกล่าวข้างต้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้พยายามแก้ปัญหา โดยสร้างฟังก์ชันต่อเนื่องตามแนวคิดโค้งคว่ำของ Almon ยึดพื้นฐานความคิด ของ Nerlove โดย

1. ให้มีพารามิเตอร์ที่ลดลง แต่ยังคงหางของฟังก์ชันความล่าช้าที่ควรลดแบบค่อยๆ จางหายไป ในลักษณะ Geometric lag ตามความคิดของ Koyck และ ผลกระทบต่อตัวแปรตามนั้น แบบจำลองควรให้ผลได้ทั้ง 2 แบบ ตามเส้นแผนภูมิข้างล่าง คือ แบบลดลงเพียงอย่างเดียวดังเส้นที่ 1 และโค้งคว่ำแบบเส้นที่ 2

2. หางของความล่าช้า ควรค่อยๆลดลง และจางหายไปตามแบบของ Koyck โดยไม่ประสบปัญหาการมีเครื่องหมายตรงข้ามที่ไม่พึงปรารถนา

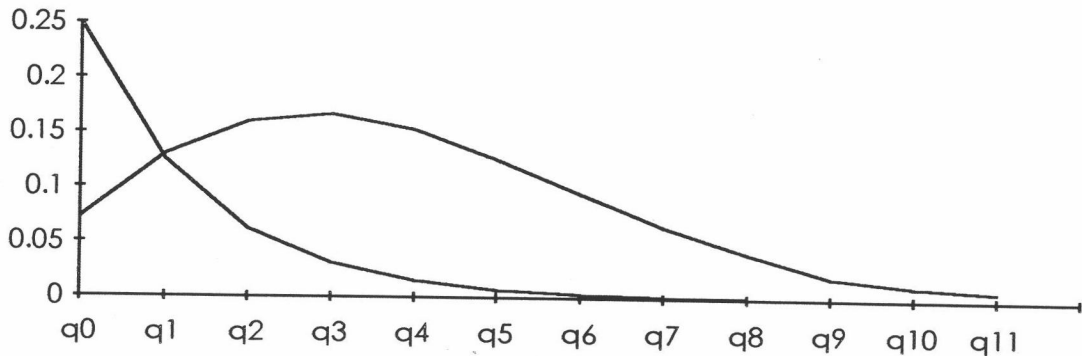
3. พารามิเตอร์ ที่ต้องประมาณการในตัวแปร ควรมีไม่มาก เมื่อเปรียบเทียบกับแบบพหุนามเมเยลดีกรี 3 ที่ใช้ถึง 5 ตัวแปร

4. มีพื้นที่รวมของ $V(i)=1$ ซึ่งจะทำให้ สัมประสิทธิ์ที่ได้จากประมาณ คงคุณสมบัติการเป็นผลรวมแห่งการเปลี่ยนแปลงในระยะยาว ซึ่งได้พิสูจน์โดยคณิตศาสตร์ ไวในภาคผนวก ค.

$$ฟังก์ชันดังกล่าวคือ V(x) = \frac{m(mx+n)}{e^{.5(mx+n)} e^{-.5n}} \dots\dots\dots (4.1)$$

สำหรับการพิสูจน์ว่า V(x) เป็น Chi-square นั้น และมีพื้นที่ใต้แผนภูมิเท่ากับ 1 นั้น มีในจากภาคผนวก ง.

ตัวอย่างแผนภูมิ แสดงฟังก์ชันการปรับตัวแบบ Chi-square distributed lag

สมการข้างต้นสามารถดัดแปลงให้หาค่าความยืดหยุ่นเชิง Distributed lag เป็นแบบจำลองที่แสดงค่าความยืดหยุ่นดังนี้

$$M_t = E (V_0 \log P_t + V_1 \log P_{t-1} + V_2 \log P_{t-2} + V_3 \log P_{t-3} + \dots)$$

$$M_t = (EV_0 \log P_t + EV_1 \log P_{t-1} + EV_2 \log P_{t-2} + EV_3 \log P_{t-3} + \dots)$$

ดังนั้นในการประมาณการฟังก์ชัน M_t เมื่อประมาณการโดยสองตัวแปรจึงเป็น

$$\log M_t = a + b(W_0 \log Y_t + W_1 \log Y_{t-1} + W_i \log Y_{t-i} + \dots) + c(V_0 \log P_t + V_1 \log P_{t-1} + V_i \log P_{t-i} + \dots) + U_t \dots \dots \dots (4.2)$$

- โดย M คือ ปริมาณการนำเข้าสินค้า
- P คือ ดัชนีราคาของสินค้านำเข้า หาดด้วย ดัชนีราคาขายส่งภายในประเทศ
- คุณอัตราภาษีโดยเฉลี่ยของแต่ละหมวด
- Y คือ ตัวแปรด้านรายได้ หรือ activity variable
- t คือ เวลา

b และ c เป็นค่าความยืดหยุ่นของรายได้ และราคาในระยะยาวตามลำดับ เมื่อ w_i และ v_i เป็น น้ำหนักของฟังก์ชันความล่าช้า โดยที่

$$\int_0^\infty W_i di = 1$$

$$\int_0^\infty V_i di = 1$$

เมื่อกำหนดฟังก์ชัน $V(i)$ และ $W(i)$ เป็น Chi-square distributed lag ดังสมการ 4.2 และมีพื้นที่ใต้แผนภูมิเท่ากับ 1 แล้ว การประมาณการฟังก์ชัน M เขียนให้เห็นค่าพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณการมี 7 ค่า คือ a, b, c, g, h, m, n ในสมการ

$$\log M_t = a + \sum_{i=0}^{\infty} \left[\frac{(g i + h) g e^{-5h^2}}{e^{-5(g i + h)^2}} \log Y_{t-i} \right] + b \sum_{i=0}^{\infty} \left[\frac{(m i + n) m e^{-5n^2}}{e^{-5(m i + n)^2}} \log P_{t-i} \right] + c + Error_t \dots \dots \dots (4.3)$$

2. สมการแบบจำลองทางเศรษฐมิติที่ใช้

แม้ว่ารูปแบบ Adapted chi-square distributed lag จะได้เปรียบ Polynomial distributed lag อยู่หลายประการ แต่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะทำการทดสอบทั้งแบบ Polynomial distributed lag เปรียบเทียบกับ Adapted chi-square เพื่อให้เห็นเป็นประจักษ์ ว่ามีข้อดี ข้อเสียในทางปฏิบัติกับข้อมูลชุดนี้อย่างไร

2.1 chi-square distributed lag

สมการเดี่ยวแบบกำลังสองน้อยที่สุด โดยมีฟังก์ชันการปรับตัวแบบ chi-square distributed lag ในการประมาณการ ซึ่งมีแบบจำลองดังนี้

$$\log M_t = a \sum_{i=0}^{\infty} \left[\frac{(g_i + h) g e^{-5h^2}}{e^{-5(g_i + h)^2}} \log Y_{t-i} \right] + b \sum_{i=0}^{\infty} \left[\frac{(m_i + n) m e^{-5n^2}}{e^{-5(m_i + n)^2}} \log P_{t-i} \right] + c + U_t$$

โดยจะประมาณแบบ NLS

2.2 Polynomial distributed lag

สมการเดี่ยวแบบกำลังสองน้อยที่สุด โดยมีฟังก์ชันการปรับตัวแบบ Polynomial distributed lag ในการประมาณการ ซึ่งมีแบบจำลองดังนี้

$$M_t = c + \sum_{i=0}^S (a_0 + a_1 i + a_2 i^2 + a_3 i^3) \log Y_{t-i} + \sum_{i=0}^R (b_0 + b_1 i + b_2 i^2 + b_3 i^3) \log P_{t-i} + U_t$$

สำหรับนัยสำคัญทางสถิตินั้น กำหนดดังต่อไปนี้

ค่าสัมบูรณ์ ของ t-stat เกิน 1.28 ขึ้นไป ซึ่งมีขอบเขตการปฏิเสธทางเดียวไม่
เกิน 10.0% ถือว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่าสัมบูรณ์ ของ t-stat ตั้งแต่ 0.84 ถึง 1.28 ซึ่งมีขอบเขตการปฏิเสธทางเดียว
ระหว่าง 10.0% ถึง 20.0% ถือว่า มีนัยสำคัญที่ต่ำ

ค่าสัมบูรณ์ ของ t-stat ต่ำกว่า 0.84 ซึ่งมีขอบเขตการปฏิเสธทางเดียวเกิน
กว่า 20.0% ถือว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ระยะเวลาที่ทำการศึกษา ตัวแปรและข้อมูล

ระยะเวลาที่ทำการศึกษาจะอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2504 - 2534 เป็นระยะเวลา 31 ปี และเพื่อความสะดวก ดัชนีต่างๆจะใช้ปี พ.ศ. 2531 เป็นฐานในการวิเคราะห์ เนื่องจาก ข้อมูลที่จะได้รับจากธนาคารแห่งประเทศไทย ใช้ปี 2531 เป็นฐานในการวิเคราะห์

ตัวแปรต้น ที่นำมาใช้ศึกษา คือ ราคาสินค้านำเข้าเทียบกับระดับราคาสินค้าภายในประเทศ และตัวแปรรายได้ ปริมาณการนำเข้าจะใช้ข้อมูลรายไตรมาสจริง ส่วนข้อมูลด้านดัชนีการ

ราคาและตัวแปรงบประมาณรายจ่ายจะใช้ข้อมูลดิบรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2504 ถึง 2534 (31ปี) นำมากระจายเป็นรายไตรมาสและการปรับแต่งให้ต่อเนื่องทางคณิตศาสตร์มี 2 แบบ ที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์นี้ คือ

3.1 การปรับโค้งข้อมูล

ได้แก่ ข้อมูลระดับราคาสินค้า เราจะทราบแต่ค่าเฉลี่ยราคาสินค้าของแต่ละปี โดยถือว่าเป็นราคากลางปี ค่าที่ต้องการคือราคาในแต่ละไตรมาสว่าควรจะเป็นเท่าไร

สมการที่จะใช้จับโค้งนั้นเป็นสมการกำลังสอง เนื่องจากโดยคุณสมบัติของสมการกำลังสอง หรือโค้งพาราโบลา สามารถลากผ่านจุด 3 จุดบนระนาบได้เสมอ เนื่องจากจุด 3 จุดที่ไม่อยู่บนเส้นตรงเดียวกัน มีเส้นโค้งพาราโบลาลากผ่านได้ 1 เส้น

3.2 การปรับแบบแบ่งสี่ส่วน

ได้แก่ รายได้ประชาชาติ ปัญหานี้จะซับซ้อนขึ้น เพราะนอกจากจะต้องทำให้การเปลี่ยนแปลงของข้อมูลเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปแล้ว รายได้ประชาชาติทั้ง 4 ไตรมาส เมื่อนำมารวมกันต้องได้เท่ากับรายได้ประชาชาติในปีอีกด้วย

ปัญหานี้มีนักวิจัยเศรษฐศาสตร์ พยายามหาคำตอบที่น่าสมเหมาะที่สุดหลายท่าน โดยไม่มีการเขียนเป็นบทความอย่างจริงจัง เนื่องจากไม่สามารถตอบได้ว่า วิธีที่ดีที่สุดหรือที่มีข้อได้เปรียบน้อยที่สุดนั้น ควรเป็นอย่างไร สำหรับวิธีที่ผู้เขียนวิทยานิพนธ์จะเสนอต่อไปนี้เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งส่วนโค้งที่ค่อยๆปรับบนสมการเส้นโค้ง มีความต่อเนื่องระหว่างรอยต่อไตรมาสหัวปีท้ายปี และยังคงให้ผลรวมของ 4 ไตรมาสเท่ากับผลรวมรายปีอีกด้วย ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการชิงเชือกเพื่อจุดยึดแล้วจึงหย่อนเชือก ทั้งยังไม่เคยปรากฏในเอกสารใดมาก่อน จึงขอเรียกวิธีนี้ว่า "ชิงแล้วหย่อน"

วิธีชิงแล้วหย่อน นี้มี 2 ขั้นตอน เพื่อแก้ปัญหาหลัก 3 ปัญหาที่ขัดแย้งกันอยู่ ขั้นตอนแรก เราจะแก้ความต่อเนื่องระหว่างรอยต่อไตรมาสหัวปีท้ายปี โดยจะหารรายได้ในไตรมาสหัวปีท้ายปีก่อน และขั้นตอนที่สองจึงหารรายได้ของไตรมาสกลางปี

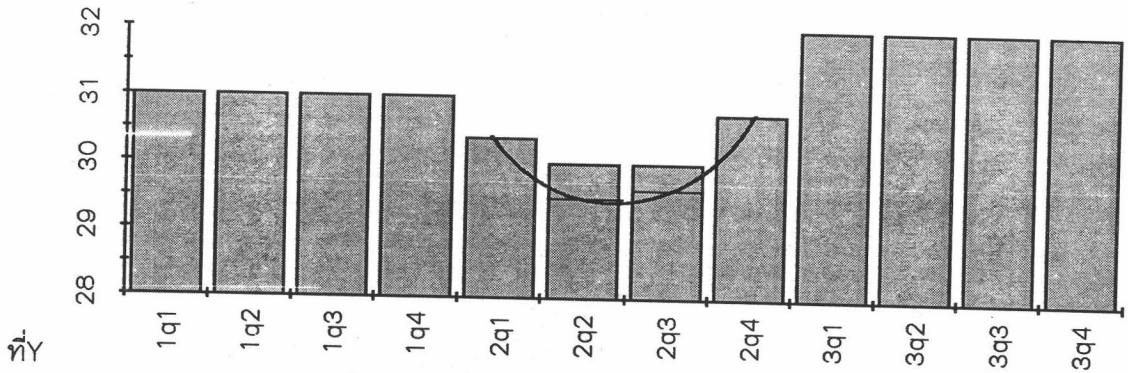
ขั้นตอนที่ 1 ชิงเชือก

เริ่มจากสิ่งที่เรารู้แน่นอนชัดคือ ค่าเฉลี่ยของรายได้ในแต่ละไตรมาสของปีที่ 1 ต้องเท่ากับ $y/4$ ขณะที่ค่าเฉลี่ยของรายได้ในแต่ละไตรมาสของปีที่ 0 ต้องเท่ากับ $x/4$ และค่าเฉลี่ยของรายได้ในแต่ละไตรมาสของปีที่ 2 ต้องเท่ากับ $z/4$ ตามลำดับ เราจะให้ค่าเฉลี่ยดังกล่าวเป็นค่ากลางปี ของแต่ละปี แล้วสร้างสมการเส้นตรงเชื่อมระหว่างกลางปีที่ 0 กับกลางปีที่ 1 และกลางปีที่ 1 กับกลางปีที่ 2 อีกหนึ่งเส้น เปรียบเสมือนการชิงเชือก ดังรูป

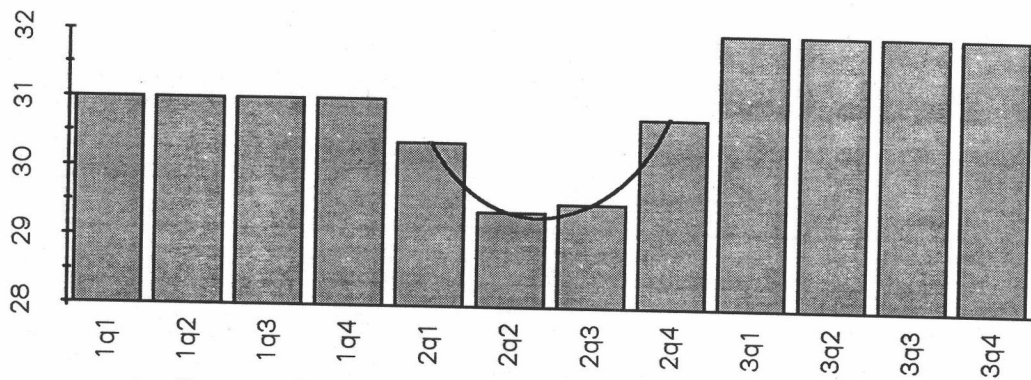

ขั้นตอนที่2 หย่อนเชือก

สร้างสมการเส้นโค้งซึ่งมีจุดปลายยึดไว้เท่ากับค่าที่คำนวณได้ข้างต้น จะมีเพียง
สมการกำลังสองหนึ่งสมการ ที่ลากผ่านจุดซึ่งเป็นคำตอบทั้ง4จุดและให้ผลรวมเท่ากับค่าคง

จะได้แผนภูมิใหม่ที่ปรับแต่งแล้วเป็นดังรูปต่อไปนี้

สำหรับกรรมวิธีโดยรายละเอียด ดูได้จากภาคผนวก ก. ส่วนข้อมูลที่เป็นผลลัพธ์ที่น่า
ไปวิเคราะห์ห้อยู่ในภาคผนวก ข.